

Υπόθεση C-52/21

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

28 Ιανουαρίου 2021

Αιτούν δικαστήριο:

Cour d'appel de Liège (Βέλγιο)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

4 Δεκεμβρίου 2020

Εκκαλούσα:

Pharmacie populaire – La Sauvegarde SCRL

Εφεσίβλητο:

État belge

[παραλειπόμενα]

[παραλειπόμενα] [σελ. 2 του πρωτοτύπου]

[παραλειπόμενα]

[παραλειπόμενα] [σελ. 3 του πρωτοτύπου]

[παραλειπόμενα]

[παραλειπόμενα] [Διεξαγωγή της διαδικασίας]

Τα πραγματικά περιστατικά και το αντικείμενο της διαφοράς

- 1 Η ένδικη διαφορά αφορά τη βεβαίωση [παραλειπόμενα] φόρου εταιρειών [παραλειπόμενα] σε βάρος της S.C.R. L. «PHARMACIE POPULAIRE - LA SAUVEGARDE», [παραλειπόμενα] ¹.

¹ [παραλειπόμενα]

- 2 Η S.C.R. L. «PHARMACIE POPULAIRE - LA SAUVEGARDE» δραστηριοποιείται στο εμπόριο φαρμακευτικών προϊόντων.

Δεν αμφισβητείται ότι έχει αναθέσει συμβατικώς στην S.A.R. L. λουξεμβουργιανού δικαίου «LAD» το έργο να πραγματοποιεί μεταφορές φαρμάκων ².

- 3 [παραλειπόμενα] ³

[παραλειπόμενα] η S.A.R. L. «LAD» χρέωσε στην S.C.R. L. «PHARMACIE POPULAIRE - LA SAUVEGARDE» κατά τα έτη 2010, 2011 και 2012 τα έξοδα μεταφοράς ύψους 20 846,20 ευρώ, 22 788,88 ευρώ και 16 723,44 ευρώ, αντιστοίχως.

[παραλειπόμενα]

[παραλειπόμενα] ⁴ [σελ. 4 του πρωτοτύπου]

- 4 [παραλειπόμενα] οι επίμαχες δαπάνες αναφέρονται στο άρθρο 57 του Code des impôts sur les revenus (κώδικα φορολογίας εισοδήματος, στο εξής: C.I. R. 92), το οποίο υποχρεώνει τον οφειλέτη να συντάξει και να διαβιβάσει στη φορολογική αρχή δελτία [281.50] και ανακεφαλαιωτικό πίνακα, ελλείψει των οποίων οι δαπάνες αυτές δεν θεωρούνται ως εκπίπτουσες επιβαρύνσεις και μπορούν να οδηγήσουν σε [παραλειπόμενα] χωριστή βεβαίωση φόρου εταιριών, σύμφωνα με το άρθρο 219 του C.I. R. 92.

Δεδομένου ότι η S.C.R. L. «PHARMACIE POPULAIRE - LA SAUVEGARDE» δεν εξέδωσε ούτε ατομικά δελτία 281.50 ούτε ανακεφαλαιωτικούς πίνακες για τις δαπάνες αυτές, η φορολογική αρχή της κοινοποίησε στις 20 Αυγούστου 2015 διορθωτική πράξη με την οποία την ενημέρωσε για την πρόθεσή της να προβεί σε χωριστή βεβαίωση των εν λόγω ποσών ⁵.

[παραλειπόμενα]

Με απόφαση φορολογήσεως της 23ης Νοεμβρίου 2015, η φορολογική αρχή ενέμεινε στην άποψή της διευκρινίζοντας ότι η αιτιολογία των επίμαχων διορθώσεων δεν ερείδεται στο γεγονός ότι οι πράξεις δεν είχαν πραγματοποιηθεί καλοπίστως ή ότι οι προς αντιπαροχή υπηρεσίες δεν είχαν πράγματι παρασχεθεί αλλά στο γεγονός ότι η PHARMACIE POPULAIRE - LA SAUVEGARDE ούτε είχε συντάξει ατομικά δελτία 281.50 σχετικά με τα ποσά που καταβλήθηκαν στην sarl L.A. D. ούτε απέδειξε ότι το ποσό των δαπανών, που αναφέρονται στο άρθρο 57,

² [παραλειπόμενα]

³ [παραλειπόμενα]

⁴ [παραλειπόμενα]

⁵ [παραλειπόμενα]

είχε περιληφθεί σε δήλωση που υποβάλλεται από τον δικαιούχο σύμφωνα με το άρθρο 305 ή σε παρόμοια δήλωση που υποβάλλεται από τον δικαιούχο στη αλλοδαπή⁶.

Ως εκ τούτου, τα [επίδικα] βεβαιωθέντα ποσά έγιναν [απαιτητά βάσει της πράξεως αυτής] [παραλειπόμενα] στις 24 Νοεμβρίου 2015.

- 5 Η S.C.R. L. «PHARMACIE POPULAIRE - LA SAUVEGARDE» κατέθεσε ένσταση [παραλειπόμενα] η οποία απορρίφθηκε [παραλειπόμενα] ως αβάσιμη [σελ. 5 του πρωτοτύπου] [παραλειπόμενα].

- 6 Στη συνέχεια άσκησε προσφυγή ενώπιον του tribunal de première instance de Liège (πρωτοδικείου της Λιέγης, Βέλγιο) [παραλειπόμενα].

Με απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2018, το εν λόγω δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή [παραλειπόμενα] ως αβάσιμη [παραλειπόμενα].

- 7 Η S.C.R. L. «PHARMACIE POPULAIRE - LA SAUVEGARDE» άσκησε έφεση στις 7 Μαΐου 2019.

Ζήτησε από το αιτούν δικαστήριο να ακυρώσει [παραλειπόμενα] τις επίδικες βεβαιώσεις φόρου.

Ζήτησε, ενδεχομένως, να υποβληθεί προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

[παραλειπόμενα]

- 8 Το ÉTAT BELGE (βελγικό Δημόσιο) ζήτησε [παραλειπόμενα] την επικύρωση των βεβαιωθέντων ποσών και της πρωτόδικης απόφασεως [παραλειπόμενα].

Ανάλυση

Εφαρμοστέα εθνική νομοθεσία και καθεστώς διοικητικής ανοχής

- 9 Δυνάμει του άρθρου 57,1° του C.I. R. 92, οι ακόλουθες δαπάνες θεωρούνται επαγγελματικά έξοδα μόνο εφόσον δικαιολογούνται από την προσκόμιση ατομικών δελτίων και ανακεφαλαιωτικού πίνακα που συντάσσονται με τον τύπο και εντός προθεσμίας που καθορίζει ο Βασιλεύς: 1° προμήθειες, [παραλειπόμενα] αμοιβές [παραλειπόμενα] που συνιστούν για τους δικαιούχους επαγγελματικό εισόδημα [σελ. 6 του πρωτοτύπου] φορολογητέες ή μη στο Βέλγιο, [παραλειπόμενα] (...).

- 10 Το άρθρο 219 του C.I. R. 92, [παραλειπόμενα] προβλέπει:

⁶ [παραλειπόμενα]

«Χωριστή βεβαίωση εκδίδεται για τις δαπάνες που αναφέρονται στο άρθρο 57 [παραλειπόμενα] οι οποίες δεν δικαιολογούνται από τα προσκομιζόμενα ατομικά δελτία και από κάποιον ανακεφαλαιωτικό πίνακα [παραλειπόμενα].

Ο φόρος αυτός ισούται με το 100 τοις εκατό των δαπανών αυτών, [παραλειπόμενα] πλην των περιπτώσεων που αποδεικνύεται ότι ο δικαιούχος των δαπανών αυτών, [παραλειπόμενα] είναι νομικό πρόσωπο [παραλειπόμενα], στις οποίες το ποσοστό ορίζεται σε 50 τοις εκατό

(...)

Ο φόρος αυτός δεν επιβάλλεται εάν ο φορολογούμενος αποδείξει ότι το ποσό των δαπανών, που αναφέρονται στο άρθρο 57, [παραλειπόμενα] περιλαμβάνεται σε δήλωση που υποβάλλεται από τον δικαιούχο σύμφωνα με το άρθρο 305 ή σε παρόμοια δήλωση που υποβάλλεται από τον δικαιούχο στην αλλοδαπή.

Όταν το ποσό των δαπανών που αναφέρονται στο άρθρο 57 [παραλειπόμενα] δεν περιλαμβάνεται σε δήλωση που υποβάλλεται σύμφωνα με το άρθρο 305 ή σε ανάλογη δήλωση που υποβάλλεται στην αλλοδαπή από τον δικαιούχο, ο διακριτός φόρος δεν επιβάλλεται στον φορολογούμενο, εάν ο δικαιούχος προσδιορίζεται με αναμφίλεκτο τρόπο το αργότερο εντός 2 ετών και 6 μηνών από την 1η Ιανουαρίου του οικείου φορολογικού έτους».

- 11 Ωστόσο, διαπιστώνεται ότι η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται σε ορισμένες περιπτώσεις από τη φορολογική αρχή [σελ. 7 του πρωτοτύπου]

Αυτό το καθεστώς ανοχής συνάγεται από τις προπαρασκευαστικές εργασίες του νόμου, τις απαντήσεις του Υπουργού Οικονομικών σε κοινοβουλευτικές ερωτήσεις, καθώς και εγκυκλίους και τα επίσημα διοικητικά σχόλια

Ειδικότερα, απαντώντας σε κοινοβουλευτική ερώτηση, ο Υπουργός δήλωσε:

«[παραλειπόμενα] η υποχρέωση ατομικών δελτίων αφορά αποκλειστικά τα καταβληθέντα ποσά:

- είτε σε πρόσωπα που δεν υπάγονται στον νόμο της 17ης Ιουλίου 1975 περί λογιστικής και ετήσιων λογαριασμών των επιχειρήσεων·
- είτε σε πρόσωπα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του ως άνω νόμου αλλά τα οποία, σύμφωνα με τον Code TVA (κώδικα ΦΠΑ), απαλλάσσονται από την έκδοση τιμολογίων για τις υπηρεσίες που παρέχουν.

Επομένως, οι αμοιβές που καταβάλλονται σε εταιρίες που υπάγονται στον προαναφερθέντα νόμο της 17ης Ιουλίου 1975 και οι οποίες δεν απαλλάσσονται από την έκδοση τιμολογίων δεν πρέπει να περιλαμβάνονται σε ατομικά δελτία 281.50.⁷».

⁷ [παραλειπόμενα]

Η θέση αυτή επιβεβαιώνεται από τον αριθμό 57/62 των επίσημων διοικητικών σχολίων [παραλειπόμενα].

[παραλειπόμενα]⁸

- 12 Ωστόσο, αυτό το καθεστώς ανοχής δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση της καταβολής σε μη κάτοικο του Βασιλείου [του Βελγίου] ο οποίος δεν διαθέτει μόνιμη εγκατάσταση στο Βέλγιο [σελ. 8 του πρωτοτύπου].

Στην ακόλουθη κοινοβουλευτική ερώτηση της 22ας Οκτωβρίου 2014 αναφέρονται τα εξής:

«Η υποχρέωση συντάξεως δελτίων για τα ποσά που καταβάλλονται σε φυσικά και νομικά πρόσωπα που υπάγονται στον νόμο της 17ης Ιουλίου 1975 περί λογιστικής και ετήσιων λογαριασμών των επιχειρήσεων, τα οποία, σύμφωνα με τον Code de la TVA (κώδικα ΦΠΑ), υποχρεούνται να εκδίδουν τιμολόγια για τις παρεχόμενες υπηρεσίες, υπόκειται σε καθεστώς διοικητικής ανοχής.

Σύμφωνα με αποφάσεις της 1ης Απριλίου 2011 του tribunal de première instance d'Anvers (πρωτοδικείου της Αμβέρσας, Βέλγιο) και της 23ης Οκτωβρίου 2012 του cour d'appel d'Anvers (εφετείου της Αμβέρσας, Βέλγιο), οι προμήθειες, [παραλειπόμενα] ή αμοιβές [παραλειπόμενα], οι οποίες συνιστούν επαγγελματικό εισόδημα φορολογητέο ή μη στο Βέλγιο για τους δικαιούχους που είναι εγκατεστημένοι στην αλλοδαπή, πρέπει να δικαιολογούνται από ατομικά δελτία και ανακεφαλαιωτικό πίνακα.

1. Συμμερίζεστε την άποψη ότι, δεδομένου ότι οι μη κάτοικοι χωρίς εγκατάσταση στο Βέλγιο δεν υπόκεινται στον βελγικό νόμο περί λογιστικής, δεν μπορούν να επωφεληθούν από αυτό το καθεστώς διοικητικής ανοχής για προμήθειες, μεσιτεία, κ.λπ. που τους έχουν καταβληθεί;

2. Το πρόσθετο διοικητικό βάρος που απορρέει από το άρθρο 57, 1°, CIR 1992 δεν συνιστά αποτρεπτικό παράγοντα για την λήψη υπηρεσιών από δικαιούχους εγκατεστημένους στην αλλοδαπή;

3. Δεδομένου ότι η προαναφερθείσα “διοικητική” υποχρέωση δεν καταλαμβάνει τις δεσμεύσεις που αναλαμβάνονται με παρόχους υπηρεσιών εγκατεστημένους στο Βέλγιο, ο περιορισμός του εν λόγω καθεστώτος διοικητικής ανοχής μόνο υπέρ των δικαιούχων που είναι εγκατεστημένοι στο Βέλγιο δεν αντίκειται στην ελεύθερη κυκλοφορία υπηρεσιών εντός της Ένωσης;

4. Δεδομένου ότι το λογιστικό δίκαιο και η νομοθεσία περί ΦΠΑ έχουν εναρμονιστεί σε ευρωπαϊκό επίπεδο, δικαιολογείται, από την άποψη του ευρωπαϊκού δικαίου, ο περιορισμός του καθεστώτος διοικητικής ανοχής μόνον υπέρ των δικαιούχων που είναι εγκατεστημένοι στο Βέλγιο;

⁸ [παραλειπόμενα]

5. Είναι δυνατόν να δικαιολογηθεί ο περιορισμός του καθεστώτος διοικητικής ανοχής, όταν ο δικαιούχος που είναι εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης υποχρεούται να τηρεί λογαριασμούς και να εκδίδει τιμολόγιο σύμφωνα με τις διατάξεις περί ΦΠΑ και να αναφέρει το μεγαλύτερο μέρος των υπηρεσιών σε ενδοκοινοτικό πίνακα; **[σελ. 9 του πρωτοτύπου]**

6. Λαμβάνοντας υπόψη την ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών και την οδηγία [2011/16/ΕΕ σχετικά με τη διοικητική συνεργασία στον τομέα της φορολογίας], δικαιολογείται αυτή η διαφορετική μεταχείριση;

7. Ποια μέτρα σκοπεύετε να λάβετε για την κατάργηση αυτού του περιορισμού της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών;»

ο Υπουργός των Οικονομικών απάντησε:

«1. Λαμβανομένης υπόψη της σημασίας που έχει η σύνταξη των δελτίων 281.50 στο πλαίσιο της ανταλλαγής πληροφοριών βάσει συμβάσεων για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και στο πλαίσιο της καταπολέμησης της διεθνούς φορολογικής απάτης, συμφωνώ με [ό,τι] [παραλειπόμενα] ορίζεται στον αριθ. 5 της διοικητικής εγκυκλίου [παραλειπόμενα], δηλαδή ότι οι φορολογούμενοι που καταβάλλουν προμήθειες, μεσιτεία, αμοιβές, κ.λπ. σε μη κατοίκους χωρίς εγκατάσταση στο Βέλγιο, πρέπει κατ' αρχήν να αναφέρουν πάντα το ποσό σε ατομικά δελτία 281.50 και ανακεφαλαιωτικό πίνακα 325.50.

2. Οι διατάξεις του άρθρου 57 του *Code des impôts sur les revenus 1992* (κώδικα φορολογίας εισοδήματος του 1992) ισχύουν εδώ και πολύ καιρό και μέχρι στιγμής δεν έχουν προκαλέσει καταγγελίες όσον αφορά τα πρόσθετα διοικητικά βάρη.

3 έως 7. Οι διοικητικές υπηρεσίες του Υπουργείου μου εξετάζουν επί του παρόντος τον βαθμό στον οποίο θα πρέπει να επανεξεταστεί το καθεστώς διοικητικής ανοχής στο πλαίσιο ενός πιθανού εμποδίου στην ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών και στην ευρωπαϊκή οδηγία για την ανταλλαγή πληροφοριών⁹.

Προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

- 13 Τα ποσά που έχουν καταβληθεί από την S.C.R. L. «PHARMACIE POPULAIRE - LA SAUVEGARDE» στην S.A.R. L. «LAD» δεν έχουν περιληφθεί σε ατομικά δελτία και ανακεφαλαιωτικούς πίνακες, με αποτέλεσμα να εφαρμόζεται, κατ' αρχήν, το προπαρατεθέν άρθρο 219 του C.I. R. 92.
- 14 Ωστόσο, σύμφωνα με το προεκτεθέν καθεστώς διοικητικής ανοχής, δεν αμφισβητείται ότι εάν η S.A.R. L. «LAD» ήταν ημεδαπή εταιρεία ή είχε εγκατάσταση στο Βέλγιο, γεγονός που **[σελ. 10 του πρωτοτύπου]** θα είχε ως αποτέλεσμα την υπαγωγή της στη βελγική λογιστική νομοθεσία, η πληρωμή των τιμολογίων της από την S.C.R. L. «PHARMACIE POPULAIRE - LA

⁹ [παραλειπόμενα]

SAUVEGARDE» δεν θα συνεπαγόταν καμία υποχρέωση από την πλευρά της να συντάξει ατομικά φύλλα και ανακεφαλαιωτικούς πίνακες αναγκαίους για να αποφύγει την υποχρέωση καταβολής διακριτού φόρου κατά το άρθρο 219 του C.I. R. 92.

- 15 Το άρθρο 56 ΣΛΕΕ προβλέπει ότι οι περιορισμοί στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών εντός της Ένωσης απαγορεύονται όσον αφορά τους υπηκόους των κρατών μελών που είναι εγκατεστημένοι σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο του αποδέκτη της υπηρεσίας.
- 16 Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, το άρθρο 56 ΣΛΕΕ απαιτεί την κατάργηση κάθε περιορισμού της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών ο οποίος επιβάλλεται λόγω του ότι ο πάροχος είναι εγκατεστημένος σε κράτος μέλος άλλο από εκείνο εντός του οποίου παρέχεται η υπηρεσία ¹⁰.
- 17 Συνιστούν περιορισμούς της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών τα εθνικά μέτρα που απαγορεύουν, παρεμποδίζουν ή καθιστούν λιγότερο ελκυστική την άσκηση της ελευθερίας αυτής ¹¹.
- 18 Επιπλέον, κατά πάγια νομολογία, το άρθρο 56 ΣΛΕΕ παρέχει δικαιώματα όχι μόνο στον ίδιο τον πάροχο υπηρεσιών αλλά και στον αποδέκτη των εν λόγω υπηρεσιών ¹².
- 19 Ωστόσο, φαίνεται εν προκειμένω ότι, από τον συνδυασμό του άρθρου 219 του C.I. R. 92 και του προμνημονευθέντος καθεστώτος ανοχής, η υποχρέωση συντάξεως ατομικών δελτίων και ανακεφαλαιωτικού πίνακα, προκειμένου να αποφευχθεί η επιβολή του φόρου που προβλέπεται στην εν λόγω διάταξη, αφορά τους αποδέκτες των υπηρεσιών που παρέχονται από εταιρίες εγκατεστημένες στην αλλοδαπή, και συνεπάγεται πρόσθετο διοικητικό βάρος γι' αυτούς, βάρος το οποίο δεν επιβάλλεται στους αποδέκτες ίδιων υπηρεσιών που παρέχονται από πάροχο εγκατεστημένο στην ημεδαπή, ο οποίος υπάγεται στη νομοθεσία περί λογιστικής και ετήσιων λογαριασμών των επιχειρήσεων.

Ως εκ τούτου, μια τέτοια υποχρέωση θα μπορούσε να καταστήσει τις διασυνοριακές υπηρεσίες λιγότερο ελκυστικές για τους αποδέκτες τους απ' ό,τι οι υπηρεσίες που παρέχονται από κατοίκους ημεδαπής παρόχους υπηρεσιών και να

¹⁰ Βλ. αποφάσεις της 4ης Δεκεμβρίου 1986, Επιτροπή κατά Γερμανίας, 205/84, EU:C:1986:463 σκέψη 25· της 26ης Φεβρουαρίου 1991, Επιτροπή κατά Ιταλίας, C-180/89, EU:C:1991:78, σκέψη 15· απόφαση της 3ης Οκτωβρίου 2006, FKP Scorpio Konzertproduktionen, C-290/04, EU:C:2006:630, σκέψη 31, και της 18ης Οκτωβρίου 2012, X, C-498/10, EU:C:2012:635, σκέψη 21.

¹¹ Βλ. απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2012, X, C-498/10, EU:C:2012:635, σκέψη 22 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία.

¹² Βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 31ης Ιανουαρίου 1984, Luisi και Carbone, 286/82 και 26/83, EU:C:1984:35, σκέψη 10· της 3ης Οκτωβρίου 2006, FKP Scorpio Konzertproduktionen, C-290/04, EU:C:2006:630, σκέψη 32· καθώς και της 18ης Οκτωβρίου 2012, X, C-498/10, EU:C:2012:635, σκέψη 23.

αποτρέψει **[σελ. 11 του πρωτοτύπου]**, με τον τρόπο αυτό, τους εν λόγω αποδέκτες να απευθυνθούν σε παρόχους υπηρεσιών που είναι εγκατεστημένοι σε άλλα κράτη μέλη ¹³.

Επομένως, η κατάσταση αυτή θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως περιορισμός της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, ο οποίος, κατ' αρχήν, απαγορεύεται από το άρθρο 56 ΣΛΕΕ, ιδίως δεδομένου ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, ακόμη και ένας μικρής εκτάσεως ή ήσσονος σημασίας περιορισμός θεμελιώδους ελευθερίας απαγορεύεται από τη Συνθήκη ¹⁴.

- 20 Προκειμένου να διαπιστωθεί αν υπάρχει περιορισμός στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών και, σε καταφατική περίπτωση, αν μπορεί να δικαιολογηθεί για λόγους γενικού συμφέροντος, πρέπει να υποβληθεί στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, το προδικαστικό ερώτημα που περιλαμβάνεται στο διατακτικό της παρούσας αποφάσεως σχετικά με την ερμηνεία του άρθρου 56 της Συνθήκης.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

[παραλείπόμενα]

[παραλείπόμενα], υποβάλλει το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης:

Έχει το άρθρο 56 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία ή πρακτική κατά την οποία εταιρίες εγκατεστημένες σε ένα κράτος μέλος οι οποίες χρησιμοποιούν υπηρεσίες εταιριών εγκατεστημένων σε άλλο κράτος μέλος υποχρεούνται να συντάσσουν και να διαβιβάζουν στη φορολογική αρχή ανακεφαλαιωτικά δελτία και ανακεφαλαιωτικούς πίνακες για τα ποσά που τους χρέωσαν οι τελευταίες αυτές εταιρίες προκειμένου να αποφύγουν την επιβολή φόρου εταιριών με συντελεστή 100 % ή 50 % επί των δαπανών αυτών, ενώ, αν χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες εταιριών εγκατεστημένων στην ημεδαπή, δεν υπόκεινται στην εν λόγω υποχρέωση προκειμένου να αποφύγουν την επιβολή του ως άνω φόρου; **[σελ. 12 του πρωτοτύπου]**

[υπογραφές]

[παραλείπόμενα]

¹³ Πρβλ. αποφάσεις της 3ης Οκτωβρίου 2006, FKP Scorpio Konzertproduktionen, C-290/04, EU:C:2006:630, σκέψη 33· της 9ης Νοεμβρίου 2006, Επιτροπή κατά Βελγίου, C-433/04, EU:C:2006:702, σκέψεις 30 έως 32· και της 18ης Οκτωβρίου 2012, X, C-498/10, EU:C:2012:635, σκέψη 28.

¹⁴ Αποφάσεις της 15ης Φεβρουαρίου 2000, Επιτροπή κατά Γαλλίας, C-34/98, EU:C:2000:84, σκέψη 49· της 18ης Οκτωβρίου 2012, X, C-498/10, EU:C:2012:635, σκέψη 30· και της 19ης Ιουνίου 2014, Strojírny Prostějov και ACO Industries Tábor, C-53/13 και C-80/13, EU:C:2014:2011, σκέψη 42.